

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artikli 63 lõiget 1 koostoimes ELTL artikliga 65 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis näeb kinkemaksu arvutamisel ette, et selle liikmesriigi territooriumil asuva kinnisasja kinkimisel on maksustavast summast maha arvatav summa väiksem, kui kinkija ja kingisaaja elasid kinke tegemise ajal teises liikmesriigis, võrreldes summaga, mis oleks maha arvatud siis, kui vähemalt üks tehingu pooltest oleks elanud samal ajal esimeses liikmesriigis, ja see vastuolu eksisteerib ka siis, kui liikmesriigi teine õigusnorm näeb ette, et kingisaaja taotluse alusel arvatakse maha suurem maksuvaba summa, võttes arvesse kõike sellelt kinkijalt kümne aasta jooksul enne ja kümne aasta jooksul pärast kinke tegemist omandatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 30. oktoobril 2014 – Jørn Hansson versus Jungpflanzen Grünewald GmbH

(Kohtuasi C-481/14)

(2015/C 034/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jørn Hansson

Kostja: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas „õiglase tasu” kindlaksmääramisel, mida õigusrikkumise sooritanud isik peab maksuma ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule vastavalt määruse nr 2100/94⁽¹⁾ artikli 94 lõike 1 punktile a, kuna ta sooritab artikli 13 lõikes 2 sätestatud toiminguid, omamata selleks õigust, tuleb tavapärasest tasust lähtudes, mida samas valdkonnas nõutakse määruse nr 2100/94 artikli 13 lõikes 2 sätestatud toimingute puhul, mida tehakse turul tavapärase litsentsi alusel, lisaks alati kehtestada üldsummana teatud kahjutasu, mida õiguste rikkuja peab maksuma (edaspidi „rikkumistasu”)? Kas see tuleneb direktiiv 2004/48/EÜ⁽²⁾ artikli 13 lõike 1 teisest lausest?
2. Kas „õiglase tasu” kindlaksmääramisel, mida õigusrikkumise sooritanud isik peab maksuma ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 1 punktile a, kuna ta sooritab artikli 13 lõikes 2 sätestatud toiminguid, omamata selleks õigust, tuleb tavapärasest tasust lähtudes, mida samas valdkonnas nõutakse määruse nr 2100/94 artikli 13 lõikes 2 sätestatud toimingute puhul, mida tehakse turul tavapärase litsentsi alusel, konkreetsel juhul arvesse võtta järgmisi kaalutlusi või asjaolusid, mis tingivad tasu suurendamise:
  - a) asjaolu, et sordi puhul, millest tulenevaid õigusi on rikutud, oli asjaomasel ajavahemikul tegemist sordiga, mis oli turul eriliste omaduste tõttu ainulaadne, kui turul tavapärase litsentsitasu määratakse kindlaks litsentsilepingute ja arvutuste abil, mis puudutavad kõnealust sorti;

Juhul kui selle asjaolu arvessevõtmine on konkreetsel juhul võimalik:

Kas tasu suurendamine on lubatav üksnes siis, kui need tunnused, mis põhjendavad kõnealuse sordi ainulaadsust, kajastuvad kaitse alla võetud sordi kirjelduses?

- b) asjaolu, et kõnealust sorti oli ajal, mil turule viidi sort, millega õigusi rikuti, juba väga edukalt turustatud, mistõttu hoidis õigusrikkumise sooritanud isik kokku kulusid, mis on seotud õigusi rikkuva sordi turuleviimisega, kui turul tavapärane litsentsitasu määratakse kindlaks litsentsilepingute ja arvutuste abil, mis puudutavad kõnealust sorti;
- c) asjaolu, et kõnealusest sordist tulenevate õiguste rikkumise ulatus oli ajaliselt ja turustatud taime arvu arvestades keskmisest suurem;
- d) kaalutlus, et õigusrikkumise sooritanud isikul ei ole – erinevalt litsentsisaajast – alust karta, et ta maksab litsentsitasu (ega saa seda tagasi nõuda), kuigi kõnealune sort, mille kaitse alla võtmise õigustühiseks tunnistamist taotletakse, tunnistatakse hiljem õigustühiseks;
- e) asjaolu, et õigusrikkumise sooritanud isik ei olnud – erinevalt litsentsisaajate puhul tavapärasest olukorrast – kohustatud pidama arvestust kvartalite kaupa;
- f) kaalutlus, et kaitsealuse sordi omanik kannab inflatsioonist tulenevat riski, mis on tähtis seetõttu, et õiguste kaitseks algatatud menetlus kestab väga pikka aega;
- g) kaalutlus, et kaitsealuse sordi omanik ei saa vajaduse tõttu esitada oma õiguste kaitseks hagi – erinevalt olukorrast kõnealuse sordi litsentside väljastamisest tulu saamisel – arvestada kõnealusest sordist saadava tuluga;
- h) kaalutlus, et kaitsealuse sordi omanik kannab kõnealusest sordist tulenevate õiguste rikkumise korral nii üldist kohtumenetlusega seotud riski kui ka riski, et õigusrikkumise sooritanud isiku suhtes tehtud kohtuotsust ei ole lõpuks võimalik edukalt täita;
- i) kaalutlus, et kaitsealuse sordi omanikult võetakse sordist tulenevate õiguste rikkumise korral õigusrikkumise sooritanud isiku omavolilise käitumise tõttu vabadus otsustada, kas ta üldse tahab lubada kõnealuse sordi kasutamist õigusrikkumise sooritanud isiku poolt?
3. Kas „õiglase tasu” kindlaksmääramisel, mida õigusrikkumise sooritanud isik peab maksma ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 1 punktile a, kuna ta sooritab artikli 13 lõikes 2 sätestatud toiminguid, omamata selleks õigust, tuleb arvesse võtta ka viivist igal aastal maksmisele kuuluva tasu pealt tavapärase viivisemäära alusel, kui lähtuda tuleb sellest, et mõistlikult tegutsevad lepingupooled oleksid sellise viivise tasumise ette näinud?
4. Kas sellise „rikkumisest tuleneva mis tahes täiendava kahju” arvutamisel, mida õigusrikkumise sooritanud isik peab ühenduse kaitse alla võetud sordi omanikule vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimesele lausele hüvitama, kuna ta sooritab määruse nr 2100/94 artikli 13 lõikes 2 sätestatud toiminguid, omamata selleks õigust, tuleb aluseks võtta tavapärane tasu, mida samas valdkonnas nõutakse määruse nr 2100/94 artikli 13 lõikes 2 sätestatud toimingute puhul, mida tehakse turul tavapärase litsentsi alusel?
5. Juhul kui neljandale küsimusele vastatakse jaatavalt:
- a) Kas „mis tahes täiendava kahju” arvutamisel turul tavapärase litsentsi alusel vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimesele lausele tuleb punkti 2 alapunktides a–i nimetatud kaalutlusi või asjaolusid ja/või asjaolu, et kaitsealuse sordi omanik peab vajaduse tõttu esitada oma õiguste kaitseks hagi kulutama isiklikult palju aega rikkumise uurimiseks ja asjaolude kindlakstegemiseks ning korraldama sordist tulenevate õiguste rikkumiste puhul tavapärasel mahul uurimisi, mis käsitlevad sordist tulenevate õiguste rikkumist, arvesse võtta nii, et need õigustavad tasu suurendamist turul tavapärase litsentsitasu suuruseni?

- b) Kas „mis tahes täiendava kahju” arvutamisel turul tavapärase litsentsi alusel vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimesele lausele tuleb alati kehtestada üldsummana teatud „rikkumistasu”? Kas see tuleneb direktiivi 2004/48 artikli 13 lõike 1 teisest lausest?
- c) Kas „mis tahes täiendava kahju” arvutamisel turul tavapärase litsentsi alusel vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimesele lausele tuleb arvesse võtta ka viivist igal aastal maksmisele kuuluva tasu pealt tavapärase viivisemäära alusel, kui tuleb lähtuda sellest, et mõistlikult tegutsevad lepingupooled oleksid viivise tasumise ette näinud?
6. Kas määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et õiguste rikkuja teenitud ebaõiglane tulu on „mis tahes täiendav kahju” nimetatud sätte tähenduses, mille hüvitamist võib nõuda lisaks õiglasele tasule määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 1 alusel või saab vastavalt määruse nr 2100/94 artikli 94 lõike 2 esimesele lausele nõuda õiguste rikkuja süülise käitumise tõttu teenitud ebaõiglase tulu hüvitamist üksnes alternatiivina õiglasele tasule artikli 94 lõike 1 alusel?
7. Kas määruse nr 2100/94 artikli 94 lõikest 2 tuleneva kahju hüvitamise nõudega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei saa kaitsealuse sordi omanik, kelle suhtes tehti esialgse õiguskaitse menetluses lõplik otsus, et ta peab kandma nimetatud menetluse kulud, nõuda materiaalõiguse normidele tuginedes nende kulude tagastamist, isegi kui hilisemas põhimenetluses, milles käsitleti kõnelusest sordist tulenevate õiguste rikustumist, rahuldati tema nõuded täielikult?
8. Kas määruse nr 2100/94 artikli 94 lõikest 2 tuleneva kahju hüvitamise nõudega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei saa kahju kannatanud isik nõuda, et hüvitataks tema ajakulu kohtueelses menetluses ja kohtumenetluses, milles käsitleti kahju hüvitamise nõuet väljaspool kohtukulude kindlaksmääramise menetluse kitsaid piire, kui ajakulu ei ületa tavapärasest kestust?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. novembril 2014 – Freistaat Bayern versus Verlag Esterbauer GmbH

(Kohtuasi C-490/14)

(2015/C 034/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Freistaat Bayern

Kostja: Verlag Esterbauer GmbH